

Hoe “ontstaan” imkers?

Wellicht is jou ook ooit al de vraag ‘overkomen’ hoe je het in Godsnaam tot imker hebt kunnen schoppen. Om op die vraag voor mezelf te antwoorden moet ik teruggaan tot de tijd dat ik er dus nog niet was. Het is nl aan mijn vader zaliger en mijn mama – intussen 92 – te danken dat ze mij indertijd uit het goeie hout hebben gesneden. Ze woonden op amper 3 km van mekaar maar gescheiden door ‘den Izzelenbos’. Daardoor moesten zij dus telkens passeren op de ‘vrij-dag’ en uit dat izzelenhout moet ik dus wat gehad hebben. Mijn grootvader langs moeders kant was nl mandenmaker en daarvoor had hij ‘izzelen’ nodig, wissen van de wilg. Mandenmaker, ja, intussen ook al een knelpuntberoep!

Toen mijn mama dan een foto liet maken van mij als peuter bij de plaatselijke fotograaf Albert Vandercruys – de trend toen was naakt op een schapenvelletje – bestelde ze prompt een pot honing, want Albert was ook imker. Thuis dopte mama mijn tutter daar gretig in om mij het zwijgen op te leggen of om mij te paaien. Dat het ook aan mijn gezondheid ten goede kwam was mooi meegenomen.

In een later stadium had ik het kerkelijk genoeg om meegaand misdienaar te worden van pastoor De Hertogh F. zaliger – God hebbe zijn goede ziel! In de pastorietuin hield de parochieherder er 2 bijenkasten op na. De confrontatie hiermee was mijn eerste ervaring met het nuttigste insect op aarde.

De verslaving aan honing bracht mee dat ik nog heel jong – ik spreek van de jaren ‘50 – ‘60 - bij de apotheker het preventief ‘geneesmiddel’ bij uitstek ging kopen. Deze kwam van ‘Melapi’ *“de natuurhoning die slechtst gewonnen wordt in de meest gezonde natuur en die derhalve zijn uitsluitende verkoop in apotheken waardig is”*. Als promotiemiddel was er de uitgaven van een reeks van 7 brochures die men kon

Imkerscursiefje

krijgen mits x aantal aankoopbonnen. Ik heb ze nog steeds in mijn imkersbibliotheek. Ze gaan over het wonderleven der honingbij, beschrijving van het bijenlichaam, de taal der bijen, de bijen dansen, honing als krachtbron en herstelmiddel, en gebruik in de geneeskunde.

Het sluimerend gevoel om ook imker te worden heeft moeten wachten tot ik 34-35 jaar was geworden en een mens een beetje 'gesetteld' geraakt. Er waren al niet veel mensen die de titel of status van imker mochten dragen in onze gemeente. Tot ik vroeg aan Kamiel Francois zaliger – God hebbe ook zijn ziel! – of hij mij 'in gang kon zetten' met een kast. Zo geschiedde ook.

Mei 1985. Ik was dus begonnen. Hoe meer ik in contact kwam met imkers, hoe meer ik mij bewust werd dat ik met een 'speciaal ras' te doen had, zowel bij dier als mens! Het verwerven van opkweken van bijen houdt immers meerdere problemen in:

- 1/ er is geen handleiding bij de aankoop ervan
- 2/ er is (nog steeds) geen afstandsbediening bij de aankoop
- 3/ er is geen garantiebewijs bij geleverd
- 4/ als je ze online bestelt, zullen ze niet automatisch naar jou komen gevlogen op je schoot.

En het contact met meerdere imkers maakte mij duidelijk dat God van alles zijn getal moet hebben. Er zitten daar hobbyïsten, (half)professionelen), schrijnwerkers, metaalbewerkers, IT'ers, ingenieurs, tuinliefhebbers, diamantbewerkers, aardbeikwekers, elektrikers ... en vaak hebben zij vanuit hun beroep een bepaalde insteek op de imkerij. Het zijn bijenbezitters die met 5 koffies of 2 pintjes niet genoeg hebben om uitgepraat te zijn.

Na jaren ondervond ik dat een imker gewaardeerd wordt: zowel door zijn bijen, omdat hij/zij zijn/haar 'leermeester' is, als door zijn klanten als honingleverancier, als door leerling-imkers, als door onderwijsmensen omdat je hun taak even mag overnemen als lesgever,

Imkerscursiefje

Een imker wordt anderzijds niet (altijd) gewaardeerd door burens, die het niet zo moeten hebben van die stekelige beesten. Of door zijn partner omdat deze hem/haar vaak moet missen en zich vaak op de tweede plaats gezet voelt. Vele imkersvrouwen hebben meer steun aan hun beha dan aan hun man!

Als nooit-roker ondervond ik ook dat een imker niet buiten roken kan, maar het wel (buiten) moet doen. Ja, roken, nog zo een teer onderwerp, juist zoals het stoppen ermee. Ik vind de makkelijkste methode, de goedkoopste ook, nog altijd die met de natte lucifers! Maar ivm het beroken van bijen, smaken die niet beter zoals gerookt spek met eitjes, mijn woensdageten bij uitstek?

De laatste tijd vang ik alarmerende berichten op van imkers die ermee stoppen: reuzemoe van de strijd tegen die dwergkevers! Een daling van de imkerspopulatie speelt ongetwijfeld in de kaart van Bayer en Monsanto. Ze moeten minder uitgeven aan pseudo-wetenschappers om ons ervan te overtuigen hoe onschadelijk round-up wel is. Komaan eh zeg, moet er nóg glyfosaat zijn? Ofwel stoppen wij Monsanto ofwel stopt Monsanto ons?

Straks trek ik mij terug in mijn bijenhal, want daar wachten mijn duiveltjes-doen-al, mijn zachte engeltjes, mijn zongenoten, mijn bloemgezellen, mijn zonnelifhebbers om te kunnen gaan vrijen met de bloemen.

Eylenbosch Charlie.